

י א מ"ד מלכות
ח"מ הלכה ח ט"ש
יד ס"י רמז ט"ף כ

ע שבע. אחר: אמרי. בריקיע לא מידין נדייניה כו': מלך הוא בענה. תלמוד אחד ה' בינינו ונכסל וילא לתרבות רעה ואין כח בין סולט להביאו לעולם הבא: א' עקבי ליה ביד מלך מרמי ליה (י). אס חומו אליו בידו להביאו לעולם הבא מי יקטנו מיד, מרמי לטון טעל מיד ויש לו דוגמה בפסוקים (ד' י): ארמוי ארמייה מינה ובי ככר בפי עכבר: מלך. כמו מנא לטון קלך הוא: אצמר הפסוק. על גיהנם לא עמד לפניך רבינו בנאך להוליא אחר מש: לעסס לא לאמר. אלמלא ברשימי עסקוקין וקלמאי הם אוקר: התי אוקר. חזרה אור לשמוע, וחס משקיעה שמי ואל

לינוקא פסוק לי פסוק א"ל ואת שרד מה ימינו תלמידי חסין: בגדל. יהודי ליהודי תעשי כי תלבישי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפקד עיניך לשוא תתיפי וגו' עייליה לבי כנישתא אודיתי עד דעייליה לתליסר בי כנישתא בולגו פסקו ליה כי האי זונא (א) לבתרא א"ל פסוק לי פסוק א"ל ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו' ההוא ינוקא ליה מוגמם בלישניה אשחמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר אלהים: איכא דאמרי סבינא הוה בהדיה וקרעיה ושרדיה לתליסר בי כנישתי ואיכא דאמרי אמר אי הואי בידי סבינא הנה קרענא ליה כי נח נפשיה דאחר אמרי: לא מידן לדייניה ולא לעלמא דאתי לית: לא מידן לעלמא דאתי לית משום דחמא, אמר ר"מ מושב לדייניה וליתי לעלמא דאתי עשן מקברו כי נח נפשיה דר' מאיר סליק קושרא מקבריה דאחר, אמר ר' יוחנן גבורתא למיקלא רביה (ב) חד הוה ביננא ולא מצינן לאצוליה אי נקטתו ביד מאן מרמי ליה מאן אמר, מתי אמות ואבכה עשן מקברו. כי נח נפשיה דר' יוחנן פסק קושרא מקבריה דאחר, פתח עליה הוה אפילו שומר הפתח לא עמד לפני רבינו, בתו של אחר אמר ליה רבי פרנסי בעולם והא כתיב לא נין לו ולא נכר בעמו ואין שרד במגוריו אמרה לו (ג) זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו, מיד ירדה אש וסכסכה פסמלו של רבי בכה אמר רבי ומה למתננין (ד) כד למשתכחין בה על אחת כמה וכמה, ור"מ הוי גמר תורה מפומיה דאחר והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו ביהמיהו (ה) מלאך ה' צבאות הוא: אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו: אמר ר"ל: ר"מ קרא אישכח ודרש רב דימי אמר אמרי במערבא ר"מ (ו) אבל תולא ושלא שיהא לברא, דרש רבא מאי דכתיב אל נח אנוו ירדתי לראות באפי הנחל וגו' למה נמשלו ת"ח לאנוו? לומר לך מה אנוו זה אע"פ שמוכרך במים ובצואה אין מה שבתוכו נמאס אף ת"ח אע"פ שסרח אין תורתו נמאסת, אישכחיה רבא בר שילא לאליהו א"ל מאי קא עביד הקב"ה א"ל קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דר"מ לא קאמר, א"ל אמאי משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר, א"ל אמאי ר"מ רמון מצאתו, אבל קליפתו זרקו, א"ל השתא קאמר מאיר בני (ז) אומר ר"מ רמון מצאתו, ושכינה מה לשון אומר קלני מראשי קלני מורועי אם כך הקב"ה מצטער על דמן של רשעים (ח) ק"ו על דמן של צדיקים שגשף. אישכחיה שמואל לרב יהודה דתלי בעיבורא דדשא וכו' בבי א"ל (* שישנא מאי קא בכיתא א"ל מי זוטרא מאי דכתיב בתו ברבנן) איה שוקל איה שוקל איה סופר את המגדלים איה סופרי כל אותיות הלכות במגדל הפורח באויר ואמר רבי אמי תלת בעיי בעו דואג ואחרתופל במגדל הפורח באויר ורגון

ג' מלכים וארבעה הדיוטות אין להם חלק לעולם הבא אנן מה תהי עלן? א"ל שישנא מינא היתה בלבם אחרת מאי יונוי לא פסק מפומיה, אמרו עליו על ארץ בשעה שהיה עומד מבית המדרש הרבה ספרי מינין ורגון מדין, שאל נימוס הנגדי את ר"מ כל עמך דנחית ליהודה סליק א"ל כל מאן דהוה נקי אנב אימיה סליק כל דלא הוה נקי אנב אימיה לא סליק, השרת לדחפו אמר להם הקב"ה: הניחו לזמן זה ושראו להשתמש בכבודי (ט) [שמואל בר אבא] שאל תלמוד מלשון מן שנוי ואל דנול סביטס וכסיטס מקלמא כמות יד פירס לפי ששניו גדולת קיי ליה שינא עינן מאי הגהות הב"ה

הא בגדול הא בקטן. והא דרש פ' בתרא דמו"ק (י) (דף י"ז) דהו סט שומעיה דשמעיה רב יהודה איכא למימר דקעמיס סוו דגריס קמיס וחיישי למלא ממשכי אי נמי חפילו סוו גדולים נידה רב יהודה כיון שאלא מקום לגדוץ וברין היה כיון, דסט שומעיה. הר"ר אלחנן: בר עמר דנקי נחית (כ) אבז אימיה: כלומר מי שראתו קודמת לתכמתו חכמתו מתקיימת והוא ואחרתופל דלא מגני להו תורתי לפי שלא היה להם יראה כלל כדאיתא בסוטה פרק טעל (דף כ"א): ככני

לדייניה משום דעסק באורייתא ולא לעלמא דאתי לית משום דחמא, אמר ר"מ מושב לדייניה וליתי לעלמא דאתי עשן מקברו כי נח נפשיה דר' מאיר סליק קושרא מקבריה דאחר, אמר ר' יוחנן גבורתא למיקלא רביה (ב) חד הוה ביננא ולא מצינן לאצוליה אי נקטתו ביד מאן מרמי ליה מאן אמר, מתי אמות ואבכה עשן מקברו. כי נח נפשיה דר' יוחנן פסק קושרא מקבריה דאחר, פתח עליה הוה אפילו שומר הפתח לא עמד לפני רבינו, בתו של אחר אמר ליה רבי פרנסי בעולם והא כתיב לא נין לו ולא נכר בעמו ואין שרד במגוריו אמרה לו (ג) זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו, מיד ירדה אש וסכסכה פסמלו של רבי בכה אמר רבי ומה למתננין (ד) כד למשתכחין בה על אחת כמה וכמה, ור"מ הוי גמר תורה מפומיה דאחר והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו ביהמיהו (ה) מלאך ה' צבאות הוא: אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו: אמר ר"ל: ר"מ קרא אישכח ודרש רב דימי אמר אמרי במערבא ר"מ (ו) אבל תולא ושלא שיהא לברא, דרש רבא מאי דכתיב אל נח אנוו ירדתי לראות באפי הנחל וגו' למה נמשלו ת"ח לאנוו? לומר לך מה אנוו זה אע"פ שמוכרך במים ובצואה אין מה שבתוכו נמאס אף ת"ח אע"פ שסרח אין תורתו נמאסת, אישכחיה רבא בר שילא לאליהו א"ל מאי קא עביד הקב"ה א"ל קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דר"מ לא קאמר, א"ל אמאי משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר, א"ל אמאי ר"מ רמון מצאתו, אבל קליפתו זרקו, א"ל השתא קאמר מאיר בני (ז) אומר ר"מ רמון מצאתו, ושכינה מה לשון אומר קלני מראשי קלני מורועי אם כך הקב"ה מצטער על דמן של רשעים (ח) ק"ו על דמן של צדיקים שגשף. אישכחיה שמואל לרב יהודה דתלי בעיבורא דדשא וכו' בבי א"ל (* שישנא מאי קא בכיתא א"ל מי זוטרא מאי דכתיב בתו ברבנן) איה שוקל איה שוקל איה סופר את המגדלים איה סופרי כל אותיות הלכות במגדל הפורח באויר ואמר רבי אמי תלת בעיי בעו דואג ואחרתופל במגדל הפורח באויר ורגון

ג' מלכים וארבעה הדיוטות אין להם חלק לעולם הבא אנן מה תהי עלן? א"ל שישנא מינא היתה בלבם אחרת מאי יונוי לא פסק מפומיה, אמרו עליו על ארץ בשעה שהיה עומד מבית המדרש הרבה ספרי מינין ורגון מדין, שאל נימוס הנגדי את ר"מ כל עמך דנחית ליהודה סליק א"ל כל מאן דהוה נקי אנב אימיה סליק כל דלא הוה נקי אנב אימיה לא סליק, השרת לדחפו אמר להם הקב"ה: הניחו לזמן זה ושראו להשתמש בכבודי (ט) [שמואל בר אבא] שאל תלמוד מלשון מן שנוי ואל דנול סביטס וכסיטס מקלמא כמות יד פירס לפי ששניו גדולת קיי ליה שינא עינן מאי הגהות הב"ה

רשעי דים זמרי וכו' וכו' דכתיב בסי. שנין גיטין דף י"ט א'
[סנהדרין מו] אהלי
מזבח
* סוכה ג'
[כרכות לו]
[שבת לו]
[סנהדרין קו]

רשעי דים זמרי וכו' וכו' דכתיב בסי. שנין גיטין דף י"ט א'
[סנהדרין מו] אהלי
מזבח
* סוכה ג'
[כרכות לו]
[שבת לו]
[סנהדרין קו]

(ב) נמי כי האי גוונא לביטולא בנחלא: (ג) שם גבורתא מקלמא רביס כנחלא חו סוס וכו' וכו' נקי ליה ביד: (ד) שם אחרת ל רבי זכור תורתו וכו' ירדה לטון הסמים וסכסכה וכו' וחס ומתננין כחורה: (ה) שם (ז) שם ל' מתיב כני כן סוף אומר: (ו) שם על רשעים ששקן ק"ו על דמן: (ז) רש"י ד"ה א' קמיס וכו' מלך מרמי ליה מלך חסין וכו' (ח) ד"ה כל עמד וכו' מן החמול וכו' (ט) ד"ה כל דנקי אנב אימיה נכר כן יונוי שלא נחלקן כשהוא נחית וכו' כלומר מי שיש זכרון: (י) חזק"ה ד"ה ס' כנחלא דמו"ק נכסול ונכסול דכניס סט: (כ) ד"ה כל עמד דנקי אנב ליל וימינה חסין נחלק:

רשעי דים זמרי וכו' וכו' דכתיב בסי. שנין גיטין דף י"ט א'
[סנהדרין מו] אהלי
מזבח
* סוכה ג'
[כרכות לו]
[שבת לו]
[סנהדרין קו]

רבינו הננאל

שבת. הוא דברק אחר בריקיע משום דהתי ר' בארי פסק ליה לחורו בתרבותה ולא היה לבו פתח ואלא משעתי סמטורי התרתי והא מטקרא פניא היתה דלא פסק וכו' ויוני מבורה ובעלה שהיה שמו "מכה" הרבה ספרי מינין היו נישרין מחוק ויצא לתרבות רעה, ויש סמט"ר מאיר מתו אמת ואעלה עשן מקברו כלומר ר'י אומי הקב"ה במש ויקרה מעלה עשן כדאיתא לו שנתתי ויהיה לעה"ב וכו' וכו' וכו' ר' מאיר לפתח בוקש רשעים על זה וזה קבלו תפלתו וכו' שמת עליה עשן מקברו של אחר וכו' יוחנן אמר הוה כן. כלומר אחר מן דבתי (בית) הדיינים חסא און בנורית לפני הקב"ה לחילולו מדינה וכו' נידום. מתי אמת ואשקיס עשן מקברו. ור' מאיר הכי התי התי גמר סמט"ר והתננין כ"ו שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא וכו' יוחנן אמ דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו: אמר ר"ל: ר"מ קרא אישכח ודרש רב דימי אמר אמרי במערבא ר"מ (ו) אבל תולא ושלא שיהא לברא, דרש רבא מאי דכתיב אל נח אנוו ירדתי לראות באפי הנחל וגו' למה נמשלו ת"ח לאנוו? לומר לך מה אנוו זה אע"פ שמוכרך במים ובצואה אין מה שבתוכו נמאס אף ת"ח אע"פ שסרח אין תורתו נמאסת, אישכחיה רבא בר שילא לאליהו א"ל מאי קא עביד הקב"ה א"ל קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דר"מ לא קאמר, א"ל אמאי משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר, א"ל אמאי ר"מ רמון מצאתו, אבל קליפתו זרקו, א"ל השתא קאמר מאיר בני (ז) אומר ר"מ רמון מצאתו, ושכינה מה לשון אומר קלני מראשי קלני מורועי אם כך הקב"ה מצטער על דמן של רשעים (ח) ק"ו על דמן של צדיקים שגשף. אישכחיה שמואל לרב יהודה דתלי בעיבורא דדשא וכו' בבי א"ל (* שישנא מאי קא בכיתא א"ל מי זוטרא מאי דכתיב בתו ברבנן) איה שוקל איה שוקל איה סופר את המגדלים איה סופרי כל אותיות הלכות במגדל הפורח באויר ואמר רבי אמי תלת בעיי בעו דואג ואחרתופל במגדל הפורח באויר ורגון

תת (כ"א)
אין ל"ה רשע (כ"א)
זמיר תורה מאחר
וכי כתוב "כי טעם"
כך שחזר וכו'...

רשעי דים זמרי וכו' וכו' דכתיב בסי. שנין גיטין דף י"ט א'
[סנהדרין מו] אהלי
מזבח
* סוכה ג'
[כרכות לו]
[שבת לו]
[סנהדרין קו]

תת (כ"א)
אין ל"ה רשע (כ"א)
זמיר תורה מאחר
וכי כתוב "כי טעם"
כך שחזר וכו'...

רשעי דים זמרי וכו' וכו' דכתיב בסי. שנין גיטין דף י"ט א'
[סנהדרין מו] אהלי
מזבח
* סוכה ג'
[כרכות לו]
[שבת לו]
[סנהדרין קו]

תת (כ"א)
אין ל"ה רשע (כ"א)
זמיר תורה מאחר
וכי כתוב "כי טעם"
כך שחזר וכו'...